

ואסורים לזרים - בלא יאכל ואלטרך למתנייה משום דבעי למתנייה
בבא מציעא דאפי' איסור ליכא : וכן נכסי צנן - לקדם
צנן אח האשה משום דבעי משנה סתם משנה רכבי מאיר דלמחר
מעשר ממון גזבה הוא והמקדש צו לא קידש : ועטויס רחילת
ידיס : לפירות שקדיס עמלות שניות
גורו צנן רכבן אפי' עושה שלישי
בתרומה צנן שחן צנן במעשר שאין
טעון רחילת ידיס לפירות דלמחר מר
הטעל ידיו לפירות הרי זה מנסו
הרוח והכי מוקמי' לה בתגובה צנ'
שני (דף יח) : וסערב שמש' לעומתה
דלורייחא צנן צנן במעשר דלמחר מר
עבל ועלה חולל במעשר ומקרא יליפנין
לה ציבותא צנן הערל (דף עז) :

ואסורים לזרים : והן נכסי כהן ויעולתו באחד
ומאה : וטעוניה רחיצת ידיס : והערב שמש
הרי אלו בתרומה ובכורים : מה שאין בן
במעשר מאי מה שאין בן במעשר לאו מכלל
דמעשר במיל ברובא : ואם איתא דחוקיה
*היה ליה דבר שיש לו מתירין : ובל דבר
שיש לו מתירין אפי' באלף לא במיל : וצנן
למה שאין בן במעשר דבמיל ברובא דלמא
לא במיל ברובא : מציח אמרת הכי דלגבי
תרומה חומרי תרומה : חתני קולי : דתרומה
לא קתני : וקא תני : והן נכסי כהן : צנן צנן
דעתך דתניא בהדיא : ומעשר שני במיל
ברובא : וברייחא מעשר שני אמרו במעשר
שאין בו שוה פרוטה ושנכנס לירושלים
ויצא ואם איתא לדחוקיה ליעבר ליה
לדחוקיה גיחל ליה על מעות הראשונות
דקא פריה : ונתני מעשר דאית ליה ונצטרפה
דאורייתא ודרבנן : לא מצטרפי ונתני דמאי
דלמא אתי לאחויי דראי : ונתני שתי פרוטות
ונחלל עליהן במעשר בפרוטה ומחצה ונחלל
האי על היאך יתיראמי סברת פרוטה ומחצה
הפסה שתי פרוטות : לא פרוטה הפסה פרוטה
וחצי פרוטה לא תפסה : הדר היא ליה דאורייתא
ודרבנן : ודאורייתא ודרבנן לא מצטרפי
וניתני איסור דלמא אתי לאחויי פרוטות
ושנכנס לירושלים ויצא ואמא וליהדר
ועיירייה בשמא : ונפרקה *דאמר ר' אלעזר
מנין למעשר שני שנשטמא שפודין אותו
אפילו

[כ"ה ג:]
[כ"ג ז:]

*
ס"ס
למשל
למשל
למשל
למשל
למשל
למשל
למשל

סמכים לו:
מכות ע"י
סנהדרין ק"ז

ואסורים לזרים - דמשום מעשר קתני לה לאשמעוי' דאפי'
איסורא ליכא ומויחו במסכת חלה (פ"א מ"ט) לא
מצינו לפרשו הכי דתנן התם החלה והצבורים חייבין עליהם
מיתה וחומס ואסורים לזרים ולא קתני מה שאין בן במעשר וי"ל
דמפרש צירושלמי ואסורים לזרים
אפילו חיי שיעור או דלורייחא או
דרבנן דפליגי רבי יוחנן ור"ל צנן
צנן דלמחר דלמחר (דף עז) ואין לפרש
לדאסורה לזרים אפי' על ידי פדיון
דצנן הערל (יבמות דף עז) דלמחר אין
לה פדיון שיעריה :

ועולה בחמד ומאה : בצפרי דריס
ממקדשו ממנו דתרומה

עולה בחמד ומאה וערלה וכלאי הכרס
בחד ומתאים דמחר כשכל איסורו
כפל עליהו : ואם כפלה בעלמא הוא
דמדלורייחא תרומה וערלה וכלאי
הכרס בעליס : ברוב ציבס ובלח צנ'
כשאר איסורין דצנן הערל (גיטין
דף נד) גבי כפלו ונחשלו קאמר והא
הכא דמדלורייחא בטל ברוב וצנ'
כל הכשר (חולין דף קפז) וס' ד"ה (ומה
וצנ' כל שפ' פסחים דף כז) : (וס'
ליף איסור הגהה בצנן כחלב מק"ץ
דערלה ולא פריך מה לערלה שכן
צריכה אחד ומתאים להצטל וצנן
הערל (יבמות ד' עז) דחשיב מתפ"ל
דחי בתרומה ולא במעשר ולא חשיב
אחד ומאה והתם נמי *אמר ר' יוחנן
והוא שרבו חולין על התרומה :

באחד ומאה עולין - מאיסור
להיסר ולוקחים מדה
אחת וטתנים לכהן כדתם במסכת
ערלה (פ"ג מ"א) תרומה ותרומת
מעשר עולין בק"א ולריך להרים
הערלה וכלאי הכרס במתא : וחדו ואין
נריך להרים וטעמא דנריך להרים
טפי בתרומה מצטאר איסורים מפרש

צירושלמי משום גזל השבט פירוש כהן : (לעיל) והן נכסי כהן -
שיליה ציבורים תקן למה אמרו נכסי כהן ליקח צנן צנן עבדים וקרקעות
ובהמה עמלה מש"ב במעשר דתנן צנן צנן קמח דמ"ט (מ"ז) אין
לוקחין עבדים וקרקעות ובהמה עמלה ממעות מעשר שני ותימה
דצנן צנן דמעשר שני (מ"ב) תקן לא נחתי ממנו למת לא לקחתי ממנו
ארון ותכריכים למת משמע הא למי דומיא דמת שרי אלמא שרי ליקח
גבדים וי"ל דהתיא דצנן צנן דמ"ט (מ"ב) איתיה כר' יהודה דלמחר
ממון הדיוט הוא אי נמי תרוייבו כר' יהודה ובגדים דוקא שהגוף
נהנה מהם שרי אבל עבדים אסורים מיתורא דקרא אי נמי תרוייבו
כר"מ ומן התורה שרי לקנות כל מילי ומדרבנן הוא דאסור והא
דלמחר צירושלמי לא נחתי ממנו למת למאי אי ליקח ארון ותכריכין
הא למי נחתי בתמיה אלא לסיכה התיא דרש"ה אסובכתא בעלמא
היא למאי דאסורא מדרבנן ומוקי לה צביכה אבל אמת הוא דאמת
למעוטי ארון ותכריכין דתנן צנן צנן פירקין דמעשר שני והא
דלמחר פרק הערל (יבמות דף עז) וס' מנין למעשר שני שנשטמא
צנן צנן דמעשר שני שטמא לא נחתי איהו דבר ששוק לחיים כ'
ואימא לחרון וכתריכין ה"פ למה לחודיה אבל סיכה אסורה שצטברו
בטומאה הוי כמו אכילה ומשני ממנו מגופו של מעשר משמע
וע"ש תוס' יבמות ע"י ד"ה נכסין :

וטעוניה רחילת ידיס - אפילו לנגע דאילו לאכילה אף למעשר
טעון כדלמחר בפי השוחט (חולין דף נג) כל הטעון ביאת
מים מדברי סופרים אסור בתרומה ומותר במעשר דברי ר"מ ותכמים
אוסרין : והן ליה דבר שיש לו מתירין : ואל"ת תרומה נמי יש לו
מתירין בשאלה כדלמחר צנ' הגודר (נדרים דף נט) וי"ל כדלמחר התם
עליה עוד שחינה ברהשו : דלמא אתי לאחויי דראי : ונתני שתי פרוטות
ונחלל עליהן במעשר בפרוטה ומחצה ונחלל
האי על היאך יתיראמי סברת פרוטה ומחצה
הפסה שתי פרוטות : לא פרוטה הפסה פרוטה
וחצי פרוטה לא תפסה : הדר היא ליה דאורייתא
ודרבנן : ודאורייתא ודרבנן לא מצטרפי
וניתני איסור דלמא אתי לאחויי פרוטות
ושנכנס לירושלים ויצא ואמא וליהדר
ועיירייה בשמא : ונפרקה *דאמר ר' אלעזר
מנין למעשר שני שנשטמא שפודין אותו
אפילו

מזוהי מלתא ענה אי נמי שנתנה לכהן שאינו יכול לשלול
בהקוקצן רבה (מנחות דף לא) קאמר רבי שמעון שאורי פעם אחת נשערה לי בטל בחולין ואמר לי רבי טרפון לך וקח
גזרין דלמא אתי לאחויי דראי וי"ל דהתם ליכא למגור דלמא אתי לאחויי דראי וי"ל דהתם ליכא למגור דלמא אתי לאחויי דראי
לא חשיב אדעתיה דלמא מצטרפי דאורייתא ודרבנן : דלמא אתי לאחויי פרוטות : ואל"ת דתנן (מ"ט פ"ג מ"א) הפורט סלע
ממעוט מ"ט אלמא מחללין מעשר על פרוטות ואל"ת לנמסר שישוה מעשר לפרוטות שלמות ואל"ת אוחו פחות משוה פרוטה חולל בלא חלול
וי"ל דמייטי איסר בהדייהו ואל"ת דלמא מייטי פרוטות לבד כגודר הכא וי"ל דהתם לא טעי דידע דחצי פרוטה לא תפסה אבל הכא טעי דלמ
מסיק אדעתיה דאורייתא ודרבנן לא מצטרפי : ליהדר ולעיליה : לעיל גבי אין בו שוה פרוטה לא פריך הכי דלחייבי צנן מירושלים
הרבה ומקרי בהכי אין לו מתירין אבל הכא דקתני משנכנס לירושלים וי"ל משמע אפי' לא יאל אלא פסיעה אחת ומתא ועילייה :

מזוהי מלתא ענה אי נמי שנתנה לכהן שאינו יכול לשלול
בהקוקצן רבה (מנחות דף לא) קאמר רבי שמעון שאורי פעם אחת נשערה לי בטל בחולין ואמר לי רבי טרפון לך וקח
גזרין דלמא אתי לאחויי דראי וי"ל דהתם ליכא למגור דלמא אתי לאחויי דראי וי"ל דהתם ליכא למגור דלמא אתי לאחויי דראי
לא חשיב אדעתיה דלמא מצטרפי דאורייתא ודרבנן : דלמא אתי לאחויי פרוטות : ואל"ת דתנן (מ"ט פ"ג מ"א) הפורט סלע
ממעוט מ"ט אלמא מחללין מעשר על פרוטות ואל"ת לנמסר שישוה מעשר לפרוטות שלמות ואל"ת אוחו פחות משוה פרוטה חולל בלא חלול
וי"ל דמייטי איסר בהדייהו ואל"ת דלמא מייטי פרוטות לבד כגודר הכא וי"ל דהתם לא טעי דידע דחצי פרוטה לא תפסה אבל הכא טעי דלמ
מסיק אדעתיה דאורייתא ודרבנן לא מצטרפי : ליהדר ולעיליה : לעיל גבי אין בו שוה פרוטה לא פריך הכי דלחייבי צנן מירושלים
הרבה ומקרי בהכי אין לו מתירין אבל הכא דקתני משנכנס לירושלים וי"ל משמע אפי' לא יאל אלא פסיעה אחת ומתא ועילייה :

מזוהי מלתא ענה אי נמי שנתנה לכהן שאינו יכול לשלול
בהקוקצן רבה (מנחות דף לא) קאמר רבי שמעון שאורי פעם אחת נשערה לי בטל בחולין ואמר לי רבי טרפון לך וקח
גזרין דלמא אתי לאחויי דראי וי"ל דהתם ליכא למגור דלמא אתי לאחויי דראי וי"ל דהתם ליכא למגור דלמא אתי לאחויי דראי
לא חשיב אדעתיה דלמא מצטרפי דאורייתא ודרבנן : דלמא אתי לאחויי פרוטות : ואל"ת דתנן (מ"ט פ"ג מ"א) הפורט סלע
ממעוט מ"ט אלמא מחללין מעשר על פרוטות ואל"ת לנמסר שישוה מעשר לפרוטות שלמות ואל"ת אוחו פחות משוה פרוטה חולל בלא חלול
וי"ל דמייטי איסר בהדייהו ואל"ת דלמא מייטי פרוטות לבד כגודר הכא וי"ל דהתם לא טעי דידע דחצי פרוטה לא תפסה אבל הכא טעי דלמ
מסיק אדעתיה דאורייתא ודרבנן לא מצטרפי : ליהדר ולעיליה : לעיל גבי אין בו שוה פרוטה לא פריך הכי דלחייבי צנן מירושלים
הרבה ומקרי בהכי אין לו מתירין אבל הכא דקתני משנכנס לירושלים וי"ל משמע אפי' לא יאל אלא פסיעה אחת ומתא ועילייה :

כרבי

אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר

[דף כ"ג
כ"ז]

אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר
אמר ר' אלעזר

[הקדשין נג : עז]

גליון הש"ס
התם ד"ה ועולה וכו'
ואם כפלה בעלמא הוא
ע"י מנחות ע"י ר' כרמי
ד"ה מנחות : ע"י ר' כרמי
כרוב ציבס ובלח צנ'
קסא לי הא צנן צנן
גם בלא כפל מה"ט כרוב
וחס מין כפלין מינו גם
מדרבנן בעל צנ' דהא
דתרומה בק"א אית
מדרבנן וולת דמיח
דטובת תוס' כפלין
מינו כעטע ומיניו בשמא
למה דק"ל כרוב דחולין
בשר שמא דחוק :

צ"מ א"מ פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב
ק ב ג ד מ"י ט"ז פ"ז
ה"ט פ"ז
קא ה מ"י ט"ז פ"ז
ה"ט פ"ז
קב ו ו מ"י ט"ז פ"ז
קב ו מ"י ט"ז פ"ז
ו"ט מהל' ערבי
ט"ז פ"ז

כרבי יהודה דאמר יקבר . בספרי מפיק טעמא מאוס דכתיב הכסף כסף ראשון ולא כסף שני ואל"מ דב"ש פירקין (ד' מהי) אמרינן כסף ראשון ואפי' כסף שני וי"ל דה"מ כסף על כסף אבל לחלל ב' פעמים פירות על כסף לא וא"מ דבפרק שלישי דמעשר שני (מ"י) תנן אמרו לו לר' יהודה ומה מעשר שנטמא נפדה לקוח לא כל שכן אמר להם לא אם אמרתם במעשר שנטמא טהור ברחוק מקום תאמרו בלוקח שאינו נפדה כו' אם כן טעמא אחרינא אית ליה ולמה לי קרא בספרי וי"ל דאמרתם בעלמא הוא אי , נמי ערב וכחש לה קרא : **אפילו** לא ילא נמי . מעיקרא דשני בשנטמא ה"מ למפרך , הכי אלא עדדיפא מיניה פריך : **לא** פלוג רבנן . סימא דבסוף פרק חלקן (פסח' דרין) ק"י . משני כי גזור רבנן כי איתנהו למחינות ולא קאמר דלא פלוג רבנן כדקאמר הכא ולא קשה מידי דהתם קאי אמאי דקאמר אלא דעיר הגדחה ואסקיה לירושלים והיה שם בשעת גמר דין ליחליל דהא קלטוהו מחינות וה"ל שלל ירושלים בשעת גמר דין כו' ומסיק לעולם בטעור ואסקיה לירושלים ונגמר הדין דעיר הגדחה והקא קשיא לך ליחליל עבון דפול מחינות אחר גמר דין וכדבא דאמר מחינה לקוט דרבנן שלא לפדות קאמרו נפול מחינה דלא פלוג רבנן כדקאמר בשמעתין דיון דלקוט לא הוי אלא מדרבנן מן התורה חל עליו גמר דין אפילו לא נפול מחינה כלל כיון שיכול לאוכלו אם יראה ולא מוקרי נמי שלל ירושלים כיון שיכול להולילו ולפדותו אלא דרבנן אמרו מחינה לקוט אפילו לקרות שלל ירושלים ולאכול דעמידי דבריהם על דין תורה אלא מהייתא למחינות כי גזור רבנן היכא דאיתנהו למחינות פירוש לא הו' העמידו דבריהם על דין תורה למקרי שלל ירושלים ולאכול אלא כי איתנהו למחינות ולא נפול כלל אבל נפול מחינות אחר גמר דין לא גזור רבנן להעמיד דבריהם על דין תורה לקרות שלל ירושלים ולאכול אש"ג דבשעת גמר דין קלטוהו מחינות כיון דנפול מחינות אחר גמר דין אבל אי נפול מחינות קודם גמר דין אש"ג דלא הוי שלל ירושלים מ"מ אלא חל עליו גמר דין דה"ל כבוליים וה"ל שלל שמים כיון שאינו ראוי לאכול ולא לפדות כדאמר בשמעתין דלא פלוג רבנן ויעלוהו כשיעשו מחינות א"ג חוקא מיירי בנפול מחינות קודם גמר דין ולא הוי כמו כבוליים דכיון שהיה ראוי לאכול שעה אחת הוה ליה ממון הדיוט ושלל ירושלים לא הוי כיון דנפול מחינות בשעת גמר דין אבל נפול מחינות אחר גמר דין כיון דהו' שלל ירושלים בשעת גמר דין הו' לא פקע והשתא אחי שפיר טפי בפשיטות כי איתנהו בשעת גמר דין גזור למיניהו שלל ירושלים כי ליתנהו בשעת גמר דין לא גזור ואם תאמר דמשמע דגיבנו משום דכל עלייהו גמר דין אבל היכא דלא חל עלייהו גמר דין יאכלו אם דתנהו הו' והא אמרינן בפרק קדשי (נחמ"ס דף נ"ט) כשהיה מזבח שלם וגפגם ונבנה אין חוררין ונראין וי"ל דחוקא זבחים שעושין מהם עבודות אבל מעשר או בשר זבח לאחר העבודה או שירי מנחה חוררין ונראין :

ואפי' ירושלים . שאין מעשר טהור נפדה שם דכתיב (דברים יד) כי ירחק ממך [וגו'] ונתת בכסף ולא כשהיה בירושלים : בלוקח . מעשר זה ולא הוא עלמא היה מעשר אלא לרבי סעודה שלקח בירושלים בכסף מעשר : יקבר . דקא סבר לא אלים למיחפס תורה אור פדיוט : **אלא לעולם בטעור** . בין אפילו בירושלים שנא' כי לא תוכל שאתו . ואין שאת אלא אכילה שנאמר וישאת פניו . אלא בלוקח בכסף מעשר שני , ולקוח בכסף מעשר נמי ליפרקיה *רתנן . **ולקוח בכסף מעשר שני שנמא יפדה** : כרבי יהודה דאמר יקבר , אי רבי יהודה מאי איריא יצא אפילו לא יצא נמי אלא לעולם במשורר ומאי יצא דנפול מחינות *והאמר רבא מחינה לאכול = דאורייתא , מחינות לקלוט = דרבנן . וכי גזור רבנן כי ליחנהו למחינות לא גזור רבנן *לא פלוג רבנן בין איתנהו למחינות בין ליחנהו למחינות , רב הונא בר יהודה אמר

פסחים נח . כסדרין ק"ג . מעשר שני פ"ג [מ"י] ונחמ"ס מ"י

כסדרין ק"ג . נכות כ"ט [ט"ז]

יבמות סו . ק"י כהנא [כ"ג]

רב ששת חדא קתני : דמעשר שני שאין בו שוה פרוטה שנכנס לירושלים ויצא אמא וניהדר ונעיייליה וניכיליה דנפול מחינות ונפרקיה דאמר רבא מחינה לאכול = דאורייתא , מחינה לקלוט = דרבנן . וכי גזור רבנן כי ליחנהו למחינות כי ליחנהו למחינות לא גזור רבנן *לא פלוג רבנן בין איתנהו למחינות בין ליחנהו למחינות , רב הונא בר יהודה אמר

רב ששת חדא קתני : דמעשר שני שאין בו שוה פרוטה שנכנס לירושלים ויצא אמא וניהדר ונעיייליה וניכיליה דנפול מחינות ונפרקיה דאמר רבא מחינה לאכול = דאורייתא , מחינה לקלוט = דרבנן . וכי גזור רבנן כי ליחנהו למחינות כי ליחנהו למחינות לא גזור רבנן *לא פלוג רבנן בין איתנהו למחינות בין ליחנהו למחינות , רב הונא בר יהודה אמר

איתמר רב אמי אמר אין בו רב אמי אמר אין בחומשו רבי יוחנן אמר אין בו רבי שמעון בן לקיש אמר אין בחומשו מיחיבי מעשר שני שאין בו שוה פרוטה דין שאמר הו' וחומשו מחולל על מעות הראשונות בשלמא למאן דאמר אין בחומשו היונו דקתני דיו דאע"ג דבדידיה אית ביה כיון דבחומשיה ליבא שפיר . אלא למ"ד אין בו מאי דיו קשיא אביעיא דהו' חומשא מלגיו או חומשא מלבר : אמר רבינא הא שמע

הבעלים אומרים בעשרים בכל אדם בעשרים הבעלים קודמין מפני שמוסיפין חומש , אמר אחד הרי עלי בעשרים ואחד הבעלים

אפילו בירושלים שנא' כי לא תוכל שאתו . ואין שאת אלא אכילה שנאמר וישאת פניו . אלא בלוקח בכסף מעשר שני , ולקוח בכסף מעשר נמי ליפרקיה *רתנן . **ולקוח בכסף מעשר שני שנמא יפדה** : כרבי יהודה דאמר יקבר , אי רבי יהודה מאי איריא יצא אפילו לא יצא נמי אלא לעולם במשורר ומאי יצא דנפול מחינות *והאמר רבא מחינה לאכול = דאורייתא , מחינות לקלוט = דרבנן . וכי גזור רבנן כי ליחנהו למחינות כי ליחנהו למחינות לא גזור רבנן *לא פלוג רבנן בין איתנהו למחינות בין ליחנהו למחינות , רב הונא בר יהודה אמר

רב ששת חדא קתני : דמעשר שני שאין בו שוה פרוטה שנכנס לירושלים ויצא אמא וניהדר ונעיייליה וניכיליה דנפול מחינות ונפרקיה דאמר רבא מחינה לאכול = דאורייתא , מחינה לקלוט = דרבנן . וכי גזור רבנן כי ליחנהו למחינות כי ליחנהו למחינות לא גזור רבנן *לא פלוג רבנן בין איתנהו למחינות בין ליחנהו למחינות , רב הונא בר יהודה אמר

איתמר רב אמי אמר אין בו רב אמי אמר אין בחומשו רבי יוחנן אמר אין בו רבי שמעון בן לקיש אמר אין בחומשו מיחיבי מעשר שני שאין בו שוה פרוטה דין שאמר הו' וחומשו מחולל על מעות הראשונות בשלמא למאן דאמר אין בחומשו היונו דקתני דיו דאע"ג דבדידיה אית ביה כיון דבחומשיה ליבא שפיר . אלא למ"ד אין בו מאי דיו קשיא אביעיא דהו' חומשא מלגיו או חומשא מלבר : אמר רבינא הא שמע

הבעלים אומרים בעשרים בכל אדם בעשרים הבעלים קודמין מפני שמוסיפין חומש , אמר אחד הרי עלי בעשרים ואחד הבעלים

ט"ז פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב

ט"ז פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב

ט"ז פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב

ט"ז פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב

ט"ז פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב

ט"ז פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב

ט"ז פ"ז מהל' מעשר שני ה"א ב